



Annet Brouwer: 'Dood is niet dood'

Afscheid nemen bestaat niet

Als je Annet Brouwer twaalf jaar geleden verteld had dat ze een boek zou gaan schrijven over tekens van overledenen, had ze je waarschijnlijk raar aangekeken. Het idee van leven na de dood stond immers ver van haar af. Maar als ze tijdens haar slaap een overleden vriendin ontmoet, verandert alles. Niet meteen, maar innerlijk is er een zekerheid – dood is dood – aan het wankelen gebracht. Het materialistische bouwwerk stort definitief in na vergelijkbare ontmoetingen met haar moeder en neef. Tegenwoordig bestiert Annet een eigen praktijk in coaching en healing én is ze auteur van *Een gift uit Avalon. Over contact met overleden dierbaren*. Grootste eyeopener: “Tekens van overleden dierbaren komen véél vaker voor dan we denken!”

TEKST: NIELS BRUMMELMAN

*'Afscheid nemen bestaat niet.
Ik ga wel weg, maar verlaat je niet'*

Er zijn sinds de opkomst van het spiritisme – de beweging waarin de gedachte dat het leven na de dood op onstoffelijk niveau doorgaat en dat contact met overledenen mogelijk is – vele boeken geschreven over interactie met overleden dierbaren. Ook in de Nederlandse taal. Maar zelden zal er een completer boek over dit onderwerp verschenen zijn dan het eerder dit jaar uitgebrachte *Een gift uit Avalon*. En dat van de hand van Annet Brouwer, die zich na haar eerste ervaringen zelfs tegenover haar eigen man in stilzwijgen had gehuld. Reden? De ontnuchterende en rationele reactie van manlief, die, hoewel goedbedoeld, in zulk groot contrast stond met haar 'echter dan echte' nachtelijke verschijning van haar overleden vriendin Vera, dat verdere toelichting nutteloos leek. Bovendien: hoe beschrijf je een onbeschrijfelijke ervaring? En was Annet zelf niet die nuchtere ziekenhuismanager die geloofde dat de dood het definitieve einde van ieder mens inluidde? Annet: "Op individueel niveau maakte ik mee wat er op collectief niveau, in het Westen althans, al eeuwenlang aan de gang is: de ontkenning en zelfs ridiculisering van buitengewone ervaringen. Het materialistische wereldbeeld, ons door de wetenschap evenzeer opgedrongen als door onszelf omarmd, verwees alles wat niet met de vijf zintuigen te ervaren was naar het rijk der fabelen. Bovendien monopoliseerde de kerk, als zelfverklaard 'bemiddelaar tussen hemel en aarde', alle contact van mystieke en transcendente aard. De onttovering van de wereld sijpelde in alle geledingen van de samenleving door, waarbij het materialistische mensbeeld het dominante mensbeeld werd en er alleen nog ruimte was voor het beredeneerbare. Ervaringen gehuld in een laagje magie kwamen in de verdomhoek terecht. Wanneer we er daarnaast ook nog eens van uitgaan dat we als mens slechts één keer leven, dat 'dood dood is', dan is het taboe op het onderwerp wel verklaard."

'Uit recent onderzoek blijkt dat een belangrijk deel van de bevolking ervaringen in het contact met overledenen heeft opgedaan'

Omwenteling

Gelukkig is er door de geschiedenis heen een onderstroom geweest die kennis over de wereld van het ongeziene in leven heeft gehouden. Annet verwijst in het interview dat we haar naar aanleiding van haar boek *Een gift uit Avalon* afnemen, op de gnostici uit het Midden-Oosten, de Maya's en Inca's uit Midden- en Zuid-Amerika en op de wijsheidstradities van over de hele wereld. Ook in een recente spirituele klassieker als *De meesters van het Verre Oosten* wordt de realiteit van een onstoffelijke (bewustzijns)dimensie achter de materiële werkelijkheid erkend en beschreven. Bovendien voorspellen de in dat boek ruimschoots aan het woord komende 'Meesters van de Himalaya' dat de wetenschap deze realiteit zal gaan bewijzen in een tijd dat ervaringen en interacties ermee, ook onder de massa, hand over hand zullen toenemen. Annet vraagt zich hardop af of we momenteel in deze tijd leven. Want dat er veranderingen en transformaties plaatsvinden, zoveel is wel duidelijk. De kwantumfysica heeft het materiële paradigma aan het wankelen gebracht en steeds meer 'gewone' mensen getuigen sinds de opkomst van het spiritisme vanaf 1848 openlijk over de tekens die zij van overledenen mochten ontvangen. Om deze taboe-doorbrekende beweging te ondersteunen, schreef Annet haar boek: "Uit recent onderzoek blijkt dat een belangrijk deel van de bevolking, zo'n 25 tot 40 procent, ervaringen in het contact met overledenen heeft opgedaan. Onder geliefden zou het percentage dat een teken na de dood ontvangt zelfs 70 tot 80% zijn. Ik bedoel: moeten we het daar dan niet over hebben met z'n allen? Persoonlijk ontdekte ik naar aanleiding van het schrijven van het boek bijvoorbeeld al dat er zich in mijn eigen familie en vriendenkring mensen bevinden die tekens van boven zeggen te hebben ontvangen. Maar ja, het is dus blijkbaar nog geen onderwerp waar je op feesten en partijen te koop mee loopt. Voor mensen die wat dat betreft een liefdevol zetje kunnen gebruiken, schreef ik dit boek. Ook om hen duidelijk te maken dat ze niet gek of de enige zijn. Deze ervaringen zijn allesbehalve zeldzaam. Ze zijn gangbaar en komen véél vaker voor dan we denken. Je moet ze alleen wel leren herkennen, die tekens van boven. Ook daarin wil ik de lezer bij de hand nemen."

Diversiteit van Hemeltaal

Het boek *Een gift uit Avalon* bevat een schat aan ervaringsverhalen van mensen uit het leven van alledag. Waarbij opvalt hoe divers 'Hemeltaal' (een woord uit de koker van medium Bonnie Bessem) zijn kan. Annet onderscheidt ruwweg de volgende categorieën tekens: telepathisch contact, betekenisvol toeval, onverklaarbare verschijnselen met apparaten en andere voorwerpen en, *last but not least*, voorvallen die gecontroleerd en bevestigd kunnen worden. Van elke categorie geeft ze in haar boek de nodige voorbeelden, voor dit artikel beschrijven we er telkens één.



‘Leven na de dood is nog altijd geen onderwerp waar je op feestjes en partijen te koop mee loopt’

Telepathisch contact

De nabestaanden horen, zien, voelen of ruiken de overledene. Annet: “Bij telepathische communicatie worden boodschappen ‘in de energie’ verzonden en door de ontvanger met diens innerlijk oor, innerlijk oog en/of hart ontvangen. Je bevindt je dan in het domein van wat we ook wel intuïtie noemen.”

“Om één uur ’s nachts werd ik wakker en hoorde ik Margreet tot mij spreken: *‘Lieverd, je moet naar beneden.’* Toen wist ik dat ze was vertrokken. Al snel die nacht kwam het gevoel dat ik aan de slag moest gaan. Ik was alleen met haar in de woonkamer. Er kwam een niet te negeren impuls om achter mijn computer te gaan zitten. Toen kwam ze door en dicteerde me. Het eerste wat ik doorkreeg was *‘Ik verlaat je nooit’*, en vervolgens kwam de tekst van haar overlijdensbericht er in één vloeiende beweging uit. Zonder iets te hoeven corrigeren. Het voelde als een enorme inspiratie. Ik weet zeker dat de gekozen woorden niet mijn woorden waren, maar dat ik de woorden typte die Margreet mij doorgaf.” ~Reinier~

Betekenisvol toeval

Nabestaanden beschrijven voorvallen die voor hen een speciale betekenis hebben. Annet: “Zij zagen of voelden de tekens van voortleven op diverse manieren, bijvoorbeeld in vogels, libellen, vlinders, planten, veertjes, terugkerende cijfers en muziek. Het gaat dan om juist dát voorval op precies dát moment, wat het bijzonder en betekenisvol maakt.”

“Mijn vrouw Maartje was dol op vlinders. Sowieso op alle leven in de natuur, maar zeker ook op vlinders. Tijdens een serieus gesprek met iemand een maand na haar overlijden, waarin we stilstonden bij onder meer de dag waarop ze jarig zou zijn geweest en de crematie, verscheen er een

kolibrievlinder. Niet vreemd voor de tijd van het jaar, maar het was voor mij wel opvallend. Op moeilijke momenten is tot tweemaal toe zo’n vlinder heel dicht bij mij gekomen, alsof het wilde zeggen: ‘Je bent niet alleen, ik ben bij je en steun je.’ Op een moment toen ik door verdriet werd overmand, parkeerde ik de auto even op de dijk en zag ik een vlinder, waardoor ik me ook nu weer getroost voelde. Op een ander moment voelde ik dat Maartje afscheid van het huis en het erf nam. Ik moest op dat moment ontzettend huilen en ook nu vloog er een kolibrievlinder. Tenslotte was ik bij een bijeenkomst van vrijwilligers, ter nagedachtenis aan Maartje. Bij de eerste spreker vloog er een vlinder door de groep. Ik had kippenvel. Waarschijnlijk was ik niet de enige, want ik zag mensen met open mond elkaar betekenisvol aankijken.” ~Bas~

Onverklaarbare verschijnselen

Gebeurtenissen die niet alledaags zijn. Annet: “Ze zijn opvallend doordat er iets ongewoons of ‘onmogelijks’ gebeurt en ze zijn niet zomaar met de natuurwetten te verklaren. Ze vallen meestal onder de noemer ‘poltergeist-activiteit.’”

“Toen ik mijn hondje moest laten inslapen, leek het wel of mijn moeder erbij was. Zij was altijd dol op mijn hondje geweest en dat was wederzijds. Zijzelf was een jaar daarvoor overleden en ik had haar penduleklok als erfstuk gekregen. Deze hing bij mij thuis in de woonkamer en liep altijd goed. Ook bij moeder thuis had de klok nooit stilgestaan. Tot de middag dat mijn zoon en ik zaten te wachten op de komst van de dierenarts. Ineens ontdekte ik dat de klok stil was blijven staan, precies op het moment dat ik mijn kinderen gebeld had over wat aanstaande was. Voor mij was het alsof mijn moeder zei: *‘Ik ben er op dit moeilijke moment ook bij.’* Na de klok weer even ‘aangezwengeld’ te hebben, tikte hij weer als vanouds.” ~Mirjam~

Controleerbare voorvallen

Annet: “Zogenaamde verdieke waarnemingen: een gebeurtenis of nieuw verkregen informatie die (later) gecontroleerd en bevestigd kon worden, al dan niet vanwege de aanwezigheid van andere getuigen.”

“Mijn oma had een heel apart kuchje in de week voordat ze doodging. Een paar dagen na haar overlijden zaten mijn man en ik in de auto en hoorden we opeens dat specifieke kuchje. We schrokken en keken om. Het bleek onze driejarige dochter te zijn die het geluid maakte! We geloofden onze oren niet en toch ook weer wel. Dit is eenmalig gebeurd en daarna hebben we het kuchje nooit meer gehoord, maar we weten beiden zeker dat dit ‘oma’ was.” ~Marlou~

Gereedschap

Hoewel contact met overledenen niet af te dwingen is, geeft Annet, op basis van wat ervaringsdeskundigen daarover vertellen, gereedschap dat contactbevorderend kan werken. Dat gereedschap blijkt niet buiten ons te liggen, maar zich in ons innerlijk te bevinden. Samengevat:

- Het contact niet willen afdwingen, maar het initiatief daartoe zoveel mogelijk bij gene zijde laten
- Openstaan voor een teken, geloven in de mogelijkheid tot contact
- Een teken ook daadwerkelijk waarnemen, soms vanuit een ander perspectief kijken
- Niet schrikken van een contact, niet wegstoppen uit angst
- Het teken in verbinding brengen met de overledene
- Met je hart ontvangen en luisteren, en je denken loslaten
- Vertrouwen op je innerlijk weten, op je intuïtie
- Zoek de stilte op en sta eens stil
- Geen hang naar uiterlijke rijkdom, maar het vooropstellen van geestelijke rijkdom
- Wees niet ongeduldig, maar geef het de tijd
- Laat je verrassen en houd ogen en oren open.

Annet: “Uit alles blijkt dat iedereen tot telepathisch contact in staat is. Kinderen lijken het van nature te hebben,



Annet Brouwer

“Uit alles blijkt dat iedereen tot telepathisch contact in staat is”

maar de meesten van ons hebben het op onze weg naar volwassenheid een beetje afgeleerd. We hoeven niets te leren, eerder onze afgestompte zintuigen weer activeren. Hoe? Bovengenoemde opsomming geeft enkele handreikingen, maar er zijn er meer.” Zoals de door Bonnie Bessem beschreven methode voor automatisch schrift:

Ga zitten, leg een hand op je hart, stel je hart open en verbeeld je dierbare alsof je hem of haar ontmoet in de prachtige natuur. Stel vervolgens een vraag aan diegene en schrijf, schrijf, schrijf. Kijk pas op het einde wat je hebt opgeschreven, oordeel dan pas en voel waar je hart resonant met het geschrevene.

Voor de omgeving van degenen die contact zeggen te hebben met een overleden dierbare, heeft Annet óók advies: “Luister onbevooroordeeld. Nodig de ander met open vragen uit zijn of haar verhaal te doen en vraag naar de betekenis die het voor die ander heeft.” Een volgend boek van Annet's hand zal eveneens gaan over wonderlijke belevenissen. Alleen ziet de ontvanger daar dan niet de hand van de overledene in, maar ervaart het wel overduidelijk als iets bovennatuurlijks. Heb jij ervaringen die in deze categorie vallen en wil je ze delen? Meld het Annet:

annet.brouwer@farus.nu •

WIN!



Nieuwsgierig naar het boek van Annet Brouwer? Uitgeverij Van Warven (www.uitgeverijvanwarven.nl) stelt vijf exemplaren ter beschikking van *Een gift uit Avalon* (ISBN 9789493175846). Stuur een gemotiveerde mail naar PARAVISIE@EDICOLA.NL (vergeet daarbij niet je adresgegevens te vermelden) en wie weet bezorg je jezelf zo een fantastisch eindejaarscadeau!